

Warszawa, dnia 26 lipca 2004 r.

KANCELARIA SENATU
BIURO LEGISLACYJNE

**Opinia prawna o uchwalonej przez Sejm w dniu 23 lipca 2004 r.
ustawie o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach**

Uchwalona przez Sejm w dniu 23 lipca 2004 r. ustawa o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, określana dalej jako "ustawa", stanowi akt prawny, wobec którego Rada Ministrów zadeklarowała, iż ma on na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej. W związku z tym normuje ona problematykę zwrotu materiałów archiwalnych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywiezionych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Ustawa dodaje do ustawy nowelizowanej art. 14a i art. 14b. Pierwszy z nich stanowi, że do zwrotu, znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywiezionych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, materiałów archiwalnych, od wytworzenia których upłynęło więcej niż 50 lat albo 50 lat lub mniej, jeżeli stanowią państwowy zasób archiwalny – stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.), z tym że organem właściwym do prowadzenia postępowania dotyczącego zwrotu materiałów archiwalnych jest Naczelny Dyrektor Archiwów Państwowych. Z kolei zgodnie z art. 14b przepis art. 14a nie wyklucza możliwości dochodzenia przez Rzeczpospolitą Polską zwrotu, na podstawie prawa lub zwyczajów międzynarodowych, wywiezionych niezgodnie z prawem polskim z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiałów archiwalnych innych niż określone w art. 14a.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

opracował Piotr Magda